

Arrest

nr. 217 588 van 27 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LECOMPTE
Brusselsesteenweg 55/A
9090 MELLE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 19 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 december 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat M. LECOMPTE en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 4 januari 2010 België is binnengekomen, diende op 4 januari 2010 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 14 juli 2010 nam de commissaris-generaal de beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. Bij aangetekende brief van 8 mei 2018 werd verzoeker opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud, omdat een nieuw element in verband met zijn subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking moet worden genomen.

1.4. Op 15 juni 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 18 juni 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 04/01/2010
Overdracht CGVS: 25/01/2010*

U werd op 16 mei 2018, van 9u07 tot 10u05, gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, bijgestaan door een tolk die de Koerdische taal (Badini/Kurmanji) machtig is.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een soenniet afkomstig uit Mosul in Centraal-Irak. Uw moeder is een Koerdische en uw vader is een Arabier. U zou tot het zesde leerjaar naar school zijn gegaan. U kan een beetje lezen en schrijven. In 2005 zou u als werknemer beginnen werken voor het Amerikaanse bedrijf ‘Agility’. U diende vrachtwagens te begeleiden vanuit de grenspost Ibrahim Ghalil in Noord-Irak naar de legerbasis van Filfil. Toen u op 25 september 2009 naar huis ging, zou u van uw familieleden vernomen hebben dat enkele personen op zoek waren geweest naar u. Ze zouden bij uw burens naar u hebben geïnformeerd. U zou hier niet veel belang aan hebben gehecht. Een tijd later zou er een man bij u thuis zijn langsgesproken, op zoek naar u. Nadat u dit nieuws van uw familie had vernomen, zou u lichtjes in paniek zijn geweest. Op 26 oktober 2009 zou u religieus gehuwd zijn met M.A.S. (OV (...) en CG (...)). Op 15 november 2009 zou iemand naar u toegestapt zijn. Hij zou uw telefoonnummer gevraagd hebben en gezegd hebben dat zijn naam W. was en dat hij u iets heel belangrijks te vertellen had. Omdat u schrik had, zou u weggegaan zijn. Op 10 december 2009 zou een onbekend iemand u op uw werk hebben opgebeld. Hij zou u gezegd hebben dat u een verrader was aangezien u voor de Amerikanen werkte. Diezelfde dag zou er op jullie voordeur door onbekenden het volgende zijn geschreven: "je bent een collaborateur en we zullen je hoofd naar Amerika sturen". Deze woorden waren met kippenbloed aangebracht. Nadat jullie deze slogan hadden verwijderd, zou er twee dagen later door onbekenden het volgende zijn geschreven: "Jullie zijn Amerikaanse collaborateurs en we zullen dit huis tot ontploffing brengen". Na dit laatste incident zou u besloten hebben om te vluchten. Op 15 december 2009 zou u samen met M.A.S. naar Istanbul, Turkije, gereisd zijn, waar jullie de volgende dag aankwamen. Op 31 december 2009 zouden jullie vanuit Istanbul naar België gereisd zijn, waar jullie op 4 januari 2010 aankwamen en dezelfde dag een verzoek om internationale bescherming indienden. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten voor: een kopie van uw identiteitskaart, een kopie van uw bewijs van nationaliteit en een aanbevelingsbrief van het bedrijf ‘Agility’.

Hoewel er geen geloof gehecht kon worden aan de door u voorgehouden problemen in Irak, werd u op 15 juli 2010 de subsidiaire beschermingsstatus toegekend op basis van uw herkomst uit de provincie Mosul, Centraal-Irak.

Op 22 december 2016 werd u door het Hof van Beroep te Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van 9 maanden met uitstel voor 5 jaar, behalve de voorlopige hechtenis, wegens het wetens en willens deel uitmaken van een criminele organisatie met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met een gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, en waarbij gebruik gemaakt wordt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of waarbij commerciële of andere structuren worden aangewend om het plegen van de misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken, ook al heeft men niet de bedoeling een misdrijf in het raam van deze organisatie te plegen of daaraan deel te nemen.

Op 12 februari 2018 ontving het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een brief waarin de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verzocht om de mogelijkheid van intrekking van uw subsidiaire beschermingsstatus te evalueren, en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.

U werd opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS op 16 mei 2018 om de mogelijkheid van de intrekking van uw subsidiaire beschermingsstatus te evalueren. Tijdens dit persoonlijk onderhoud beweerde u niets met mensensmokkel te maken te hebben en gaf u aan dat het probleem is dat de rechter en de politie u niet willen geloven.

Hiernaast verklaarde u niet naar Irak te kunnen terugkeren omwille van de problemen die u reeds in het kader van uw verzoek om internationale bescherming had aangehaald. Tot slot stelde u ook nog dat u uw subsidiaire beschermingsstatus dient te behouden omdat u hier in België een vaste job en een appartement hebt, uw kinderen hier geboren zijn, de Nederlandse taal hun moedertaal is, uw vrouw hier verblijft en u hier nog een lening dient af te betalen.

Tijdens het persoonlijk onderhoud van 16 mei 2018 legde u verschillende documenten voor betreffende uw werk en uw verblijf in België.

B. Motivering

Op 15 juli 2010 werd u de subsidiaire beschermingsstatus toegekend op grond van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. De toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus was ingegeven door de vaststelling dat in uw regio van herkomst een reëel risico bestaat op ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend, uw status heden moet worden ingetrokken.

Artikel 55/5/1, §2, van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de subsidiaire beschermingsstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling op grond van artikel 55/4, §§1 of 2, uitgesloten had moeten zijn.

Artikel 55/4, §1, c) stipuleert dat een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd.

Er dient te worden gewezen op een nieuw element in uw administratief dossier, meer bepaald een arrest van het Hof van Beroep van Antwerpen dd. 22 december 2016. Uit dit vonnis blijkt dat u veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 9 maanden met uitstel voor 5 jaar, behalve de voorlopige hechtenis, wegens het wetens en willens deel uitmaken van een criminele organisatie met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met een gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, en waarbij gebruik gemaakt wordt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of waarbij commerciële of andere structuren worden aangewend om het plegen van de misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken, ook al heeft men niet de bedoeling een misdrijf in het raam van deze organisatie te plegen of daaraan deel te nemen.

Uit de motivering en de strafmaat van het arrest van het Hof van Beroep van Antwerpen blijkt duidelijk dat het ernstige feiten betreffen. Bij de straftoemeting werd rekening gehouden met de schending van de redelijke termijn: indien deze niet was verstreken zou de hoofdgevangenisstraf van 18 maanden met uitstel voor vijf jaar behoudens een effectief gedeelte van 9 maanden gevangenisstraf zijn opgelegd.

Bijgevolg kan niet getwijfeld worden dat er ernstige redenen voorhanden zijn die de uitsluiting omwille van het plegen van een ernstig misdrijf verantwoorden. Uw subsidiaire beschermingsstatus wordt bijgevolg op grond van artikel 55/5/1 § 2, ingetrokken.

U werd op 16 mei 2018 gehoord op het CGVS waarbij u de gelegenheid kreeg argumenten aan te brengen tot het behoud van uw status. De redenen die u aanbracht kunnen een behoud van uw status echter niet rechtvaardigen.

Vooreerst ontkent u de feiten en beweert u niets te maken te hebben met mensensmokkel, maar is volgens u het probleem dat de rechter en de politie u niet geloven (CGVS, p. 3, 8 en 10). Zoals reeds eerder gesteld werden de u ten laste gelegde feiten door een vonnis van het Hof van Beroep van Antwerpen als bewezen beschouwd en is het CGVS gebonden aan deze vaststelling. Het louter ontkennen dat u een misdrijf gepleegd heeft, is dan ook onvoldoende om te besluiten tot het behoud van uw subsidiaire beschermingsstatus.

Hiernaast haalt u ook aan dat u uw subsidiaire beschermingsstatus dient te behouden omdat u hier in België een leven opgebouwd hebt, waarbij u een vaste job en een appartement hebt, uw vrouw hier verblijft, uw kinderen in België geboren zijn en de Nederlandse taal hun moedertaal is. Daarenboven zou u hier ook nog een lening af te betalen hebben (CGVS, p. 8-10). Er dient echter te worden vastgesteld dat dit alles geen afbreuk doet aan het vonnis van het Hof van Beroep van Antwerpen dd. 22 december 2016, waarbij u schuldig werd bevonden aan de u ten laste gelegde feiten. U werpt dan ook geen ander licht op de beoordeling dat u definitief veroordeeld werd voor een bijzonder ernstig misdrijf.

Tot slot beweert u ook nog dat u momenteel niet naar Irak kan terugkeren omwille van de problemen die u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming had aangehaald, met name de bedreigingen die u in Irak gekregen zou hebben omdat u voor de Amerikanen gewerkt had (CGVS, p. 8-10). Zoals reeds eerder beargumenteerd werd in de beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van 15 juli 2010, kan er geen geloof gehecht worden aan de door u aangehaalde problemen omwille van uw werk voor een Amerikaans bedrijf. Het gegeven dat u nu naar aanleiding van een evaluatie van uw subsidiaire beschermingsstatus louter verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich ook niet van die aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

De door u neergelegde documenten, die enkel betrekking hebben op uw werk en leven in België, vermogen evenmin bovenstaande vaststellingen te weerleggen.

Wanneer de Commissaris-generaal van oordeel is dat de vluchtelingenstatus moet ingetrokken worden omdat de verzoeker een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, §1 van de Vreemdelingenwet dient hij een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden en uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio ofwel De Koerdische Autonome Regio te worden beoordeeld.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Sulejmaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) kent een zekere mate van stabiliteit, sociale cohesie en efficiënt optredende veiligheidsdiensten. Niettegenstaande de diepe politieke en economische crisis blijft het geweld in de KAR relatief beperkt. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het terreurgeweld dat in Irak plaatsvindt.

Het terreurgeweld in de KAR is veel minder frequent dan elders in Irak, en in de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vonden de voorbije vijf jaar drie grootschalige aanslagen plaats in de KAR, met name in september 2013, in november 2014 en in april 2015. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen vielen een beperkt aantal burgerdoden. Zowel in 2016, als in 2017 vonden er geen terroristische aanslagen plaats waarbij burgerslachtoffers vielen. Daarnaast vonden in de KAR sporadisch, kleinschalige en gerichte aanvallen plaats. Hierbij vallen weinig tot geen burgerslachtoffers. De zeldzame terreurdaden in de KAR, opgeëist door IS, hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op overheids- en veiligheidsdiensten.

De zeldzame terreurdaden en lage aantal burgerslachtoffers veruiterlijkt zich in de massale aanwezigheid van Syrische vluchtelingen IDP's uit Centraal-Irak. Dit heeft evenwel geen impact op de veiligheidssituatie in de KAR.

Met de komst van de honderdduizenden IDP's in de regio en ter preventie van aanvallen van IS werden de veiligheidsmaatregelen in de KAR echter wel verhoogd. De veiligheidscontroles aan de controleposten aan de grens met Centraal-Irak (en Syrië) werden opgevoerd uit vrees voor infiltratie van IS-strijders onder IDP's.

Naast de blijvende spanningen omtrent de verdeling van de olie-export en de inkomstenverdeling hiervan, zet de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden de relaties tussen de KRG en de Centraal-Iraakse regering op scherp. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zwaar op. Het Iraakse leger en PMU verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en de betwiste gebieden onder Koerdische controle. De gewapende confrontaties beperkten zich tot de betwiste gebieden maar de KRG verloor hiermee bij benadering 30 % van zijn de facto grondgebied en een groot deel van zijn olie-inkomsten. Daarmee is het politieke landschap van de Iraakse Koerden volledig door elkaar geschud.

Op 25 juli 2015 kwam een einde aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK. Sindsdien voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter ook naburige Koerdische dorpen getroffen, waarbij vooral materiële schade aan landbouwgronden en huizen wordt opgetekend. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Voor het eerst in tien jaar vonden sinds juni 2016 opnieuw Iraanse aanvallen plaats op de Noord-Iraakse grensregio in de strijd tegen Koerdische rebellen, meer bepaald op KDPI-doelwitten. Bij deze Iraanse aanvallen op het grensgebied van de KAR is er tot op heden geen melding gemaakt van burgerdoden.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld de Koerdische Autonome Regio. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de Koerdische Autonome Regio niet alleen over de weg bereikbaar is. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over luchthavens in Basra, Najaf, Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Sinds eind maart 2018 zijn terug rechtsreeks vluchten uit het buitenland, inclusief Europese steden, naar de KAR operationeel. Verschillende internationale luchtvaartmaatschappijen lasten de Koerdische luchthavens opnieuw in hun vluchtschema's in. De Turkse nationale vliegtuigmaatschappij Turkish Airlines besliste omwille van politieke redenen alleen nog op Erbil en niet meer op Suleimaniya te vliegen.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat dat etnische Koerden de KAR vrij kunnen binnenkomen en over het algemeen geen garantsteller meer moeten opgeven om door de veiligheidscontrole te komen. Hoewel er na de bomaanslag in Erbil in april 2015, restrictieve maatregelen werden ingevoerd met betrekking tot binnenkomst en verblijf in de KRG-regio, trof deze verstrenging in hoofdzaak Arabieren en meer bepaald alleenstaande Soennitische mannen.

Etnische Koerden die het geweld in Centraal- Irak ontvluchtten, kunnen zich voorts vrij vestigen in de KARregio. Zij hebben over het algemeen geen probleem om een verblijfsvergunning te bekomen. Volgens sommige bronnen dienen Koerden zelfs geen verblijfsvergunning aan te vragen en hebben zij op basis van hun Iraakse identiteitskaart en Koerdische identiteit recht op verblijf in de KAR. Het lokale Asayish-kantoor zal een veiligheids- en achtergrondcontrole uitvoeren, wat een aantal weken in beslag neemt. Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Noord- Irak vestigt.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u een etnische Koerd bent (CGVS, p. 4) en u de Koerdische taal spreekt. Daarenboven blijkt u ook over een familiaal netwerk in De Koerdische Autonome Regio te beschikken, zo zouden verschillende van uw ooms en tantes momenteel in Dohuk, Erbil en Zakho

verblijven (CGVS, p. 5). Hoewel u aangeeft dat er familiale problemen zijn tussen deze familieleden en uw vader, slaagt u er niet in deze problemen te verduidelijken waardoor er hier evenmin geloof aan gehecht kan worden (CGVS, p. 10).

Hiernaast kan er ook nog gekeken worden naar informatie die op basis van uw Facebookpagina, waarvan u toegaf dat het uw Facebookpagina was (CGVS, p. 5) en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, teruggevonden kon worden. Wanneer er gekeken wordt naar uw vriendenlijst op Facebook valt immers onmiddellijk op dat een groot deel van uw Facebookvrienden bij hun publieke plaatsbepaling afkomstig te zijn uit of wonen in De Koerdische Autonome Regio, en meer specifiek Zakho of Dohuk. Ook wanneer er gekeken wordt naar de 'vind-ik-leuks' van uw foto's op Facebook of naar foto's van anderen die u leuk vindt, valt andermaal op dat van de personen met wie u op Facebook interactie heeft een groot deel bij hun publieke plaatsbepaling aangeeft van De Koerdische Autonome Regio afkomstig te zijn (zie blauwe map in het administratief dossier). Op basis van bovenstaande bevindingen kan het CGVS bijgevolg niet anders dan concluderen dat u een duidelijke (familiale) band hebt met De Koerdische Autonome Regio. Dat u een band en voeling hebt met De Koerdische Autonome Regio blijkt verder door het gegeven dat u in de zomer van 2016, enkele jaren nadat u in België de subsidiaire beschermingsstatus gekregen had, naar De Koerdische Autonome Regio besloot te reizen en u er een maand lang in Erbil verbleef om uw ouders nog eens te zien (CGVS, p. 7-8).

Voorts bent u een gezonde man van beroepsleeftijd en heeft u zowel in Irak als in België reeds gewerkt. Bijgevolg kan dan ook worden aangenomen dat u over de nodige professionele ervaring beschikt om in Irak opnieuw aan werk te geraken. Er mag dan ook worden aangenomen dat u, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen en er allerhande activiteiten te ontplooien, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat bent om buiten uw regio van herkomst, doch wel in Koerdische regio, uw leven verder te zetten en in uw onderhoud te voorzien.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in Noord-Irak waar thans geen sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5/1 §2, 1° van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"SCHENDING ARTIKEL 55/5/1 juncto 55/4 (en 62) Vreemdelingenwet 15.12.1980; SCHENDING VAN HET RECHT VAN VERDEDIGING DOOR EEN GEBREK, ONDUIDELIJKHEID EN DUBBELZINNIGHEID IN DE MOTIVERING VAN DE BESLISSING evenals verzoek tot het opnieuw onderzoeken van de aanvraag".

Verzoeker meent dat de commissaris-generaal ten onrechte tot de intrekking op grond van artikel 55/5/1 van de Vreemdelingenwet heeft besloten, omdat "het temporeel element manifest niet aanwezig is". Bovendien blijkt dat de commissaris-generaal louter de argumenten van de Dienst Vreemdelingenzaken in diens verzoek om de subsidiaire beschermingsstatus in te trekken, overneemt, "zonder ook maar enig eigen onderzoek te voeren naar het arrest of van de feiten te hernemen". De commissaris-generaal moet echter onderzoeken of de intrekking noodzakelijk en gerechtvaardigd is volgens de wettelijke bepalingen.

Verzoeker betoogt dat de commissaris-generaal de beslissing tot intrekking niet mocht nemen, aangezien de feiten op grond waarvan hij werd veroordeeld dateren van na de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in 2010. De commissaris-generaal had volgens verzoeker in toepassing van artikel 55/5/1 van de Vreemdelingenwet moeten oordelen naar het tijdstip van de toekenning en niet naar het tijdstip van de intrekking. Verzoeker stelt dat de beoordeling op grond van artikel 55/5/1, § 2 juncto artikel 55/4, § 1, c), van de Vreemdelingenwet enkel betrekking heeft op de beoordeling van de feiten die bestonden op het ogenblik van de toekenning van de subsidiaire bescherming en niet van latere feiten. Voor de toepassing van artikel 55/4, § 1, c), van de Vreemdelingenwet moet verzoeker worden uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van feiten of tenlastelegging die gepleegd werden in het

land van oorsprong of dermate ernstig zijn dat zij niet te vereenzelvigen zijn met de bescherming die wordt gezocht. Volgens verzoeker behandelde de commissaris-generaal het temporeel element van de feiten niet.

Evenmin beoordeelde de commissaris-generaal, volgens verzoeker, de aard van de feiten of de vraag of deze feiten een uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus rechtvaardigen op grond van artikel 55/4, § 1, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker wijst erop dat hij de vijftiende beklagde was in de procedure en dat uit het administratief dossier de tenlasteleggingen tegen verzoeker blijken. Er is volgens hem echter geen enkele motivering waarom de feiten en veroordeling een intrekking zouden rechtvaardigen. Verzoeker werd enkel vervolgd voor de tenlastelegging van deelname aan een criminele organisatie, doch er werden hem geen andere tenlasteleggingen opgelegd. Verzoeker wijst er hierbij op dat er smokkelroutes in zijn huis gevonden werden, doch dat hij verklaarde dat hij deze gebruikte voor het persoonlijk onderhoud in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming. Hij meent dat de commissaris-generaal deze verklaringen ten gronde zou kunnen onderzoeken. De bestreden beslissing vermeldt verder geen enkele motivering of analyse met betrekking tot de ernst van de door verzoeker gepleegde feiten. Er wordt enkel vermeld dat er een straf van 18 maanden zou zijn uitgesproken indien de redelijke termijn niet was overschreden. Verzoeker stelt dat de commissaris-generaal deze redelijke termijn ook in overweging moest nemen. De feiten dateren van 2011 en 2012 en sedertdien zijn er geen nieuwe feiten bekend, vormde verzoeker geen gevaar voor de maatschappij of openbare orde en heeft hij zich perfect verder geïntegreerd. Bij de evaluatie van het gevaar en de intrekking had de commissaris-generaal dit mee in overweging moeten nemen.

Verzoeker stelt verder dat de commissaris-generaal manifest naliet een ernstig onderzoek te verrichten naar de verenigbaarheid met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker uit kritiek op de gehanteerde verslagen. Tevens stelt hij in de Koerdische Autonome Regio geen verblijfsrecht of mogelijkheid tot verblijf te hebben, gezien hij afkomstig is van Mosul en hem omwille van zijn herkomst de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend. Het gegeven dat verzoeker over familie beschikt in de Koerdische Autonome Regio is onvoldoende om te besluiten dat verzoeker er een mogelijkheid tot verblijf heeft.

Voorts stelt hij dat er geen ernstig onderzoek gevoerd is in toepassing van artikel 55/5/1, § 3, van de Vreemdelingenwet aangezien niet de plaats van oorsprong werd onderzocht maar wel een volkomen andere regio. Er is volgens verzoeker geen (ernstige) motivering waarom de situatie in de Koerdische Autonome Regio werd in overweging genomen. Hij meent tevens dat objectieve informatie inzake de mogelijkheid om zich 'vrij' te vestigen in de Koerdische Autonome Regio ontbreekt. Bovendien werd geen rekening gehouden met verzoekers gemengde afkomst bij de beoordeling van de redelijkheid van het intern vestigingsalternatief.

2.2. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 55/5/1, § 2, 1°, en § 3, van de Vreemdelingenwet.

Artikel 55/5/1, § 2, 1°, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de subsidiaire beschermingsstatus in : 1° ten aanzien van de vreemdeling die met toepassing van artikel 55/4, §§ 1 of 2 uitgesloten wordt of had moeten zijn;”*.

Artikel 55/5/1, § 3, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Wanneer de Commissaris-generaal de subsidiaire beschermingsstatus intrekt met toepassing van paragraaf 1 of van paragraaf 2, 1°, verstrekt hij in het kader van zijn beslissing een advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4.”*

De bestreden beslissing bestaat derhalve uit twee onderdelen die als op zichzelf staand moeten worden beschouwd.

Het eerste onderdeel van de bestreden beslissing heeft betrekking op de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus in toepassing van artikel 55/5/1, § 2, 1°, van de Vreemdelingenwet ingevolge de vaststelling dat *in casu* verzoeker veroordeeld werd voor een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, § 1, c), van de Vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal heeft deze bevoegdheid op grond van artikel 57/6, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd: (...)*

6° om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de artikelen 55/3/1 en 55/5/1 in te trekken;”.

Artikel 55/5/1 werd ingevoegd in de Vreemdelingenwet bij artikel 10 van de wet van 10 augustus 2015 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen om beter rekening te houden met de bedreigingen voor de samenleving en de nationale veiligheid in de aanvragen tot internationale bescherming (BS 24 augustus 2015) en vormt de omzetting in het Belgische recht van artikel 19, derde lid, a), van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking).

Artikel 55/4, § 1, van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“Een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat:*

a) hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft gepleegd zoals gedefinieerd in de internationale instrumenten waarmee wordt beoogd regelingen te treffen ten aanzien van dergelijke misdrijven;

b) hij zich schuldig heeft gemaakt aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties als vervat in de preambule en de artikelen 1 en 2 van het Handvest van de Verenigde Naties;

c) hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd;

Het eerste lid is van toepassing op personen die aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de hierboven genoemde misdrijven of daden.”

In de memorie van toelichting bij het ontwerp dat heeft geleid tot de invoeging van artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet wordt *“voor de invulling van het begrip ‘ernstig misdrijf’ mutatis mutandis verwezen [...] naar de punten 155 tot 158 van de ‘Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié au regard de la Convention de 1951 et du Protocole de 1967 relatifs au statut de réfugiés’, uitgegeven door de UNHCR’ (Genève, 1979, herwerkt in januari 1992, niet beschikbaar in het Nederlands) (Parl. St. Kamer, 2005-2006, nr. 51-2478/001, 109).*

Punt 155 van deze *‘Guide des procédures’* bepaalt : *« Il est difficile de définir ce qui constitue un crime «grave» de droit commun aux fins de la clause d'exclusion à l'examen, d'autant que le mot «crime» revêt des acceptions différentes selon les systèmes juridiques.*

Dans certains pays, le mot «crime» ne vise que les délits d'un caractère grave; dans d'autres pays, il peut désigner toute une catégorie d'infractions allant du simple larcin jusqu'au meurtre. Dans le présent contexte, cependant, un crime «grave» doit être un meurtre ou une autre infraction que la loi punit d'une peine très grave. Des infractions mineures pour lesquelles sont prévues des peines modérées ne sont pas des causes d'exclusion en vertu de la section F b) de l'article premier, même si elles sont techniquement qualifiées de «crimes» dans le droit pénal du pays considéré. »

“155. Het is moeilijk een definitie te geven van wat in het licht van de voorliggende uitsluitingsclausule een “ernstig”, niet-politiek misdrijf vormt, te meer daar het woord “misdrijf” verschillende betekenissen heeft naargelang van het rechtstelsel. In sommige staten slaat het woord “misdrijf” alleen op zware strafbare feiten; in andere staten wordt daarmee verwezen naar een hele categorie strafbare feiten, gaande van een gewone kruimeldiefstal tot doodslag. In de huidige context wordt onder een “ernstig misdrijf” evenwel alleen verstaan doodslag of een ander feit waarop krachtens de wet een zeer zware straf staat. Lichtere strafbare feiten waarop geen zware straffen staan, zijn geen uitsluitingsclausules krachtens afdeling F b) van artikel 1, zelfs indien ze in het strafrecht van de staat in kwestie als “misdrijf” worden bestempeld.” (vrije vertaling zoals aangehaald in het advies van de Raad van State, nr. 57.124/4 van 16 maart 2015, bij de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen om beter rekening te houden met de bedreigingen voor de samenleving en de nationale veiligheid in de aanvragen tot internationale bescherming, Parl.St. Kamer, 2014-2015, nr. 54-1197/001, p. 53-54).

Verschillende criteria kunnen worden gebruikt bij de beoordeling van de ernst van een misdrijf, waaronder:
- de aard van de daad: dit houdt de beoordeling in van de mate van geweld, de *modus operandi*, het gebruik van een dodelijk wapen, etc.;

- de straf: een verwijzing naar de maximumstraf kan worden gemaakt die kan worden opgelegd of de lengte van de opgelegde straf bij een veroordeling;
- de werkelijke schade: hier is het noodzakelijk om de daadwerkelijke schade te beoordelen die kan worden toegebracht of op de persoon of het slachtoffer, of op de eigendom;
- de toegepaste procedureregels om het misdrijf te vervolgen: dit criterium vereist een overweging van de procedurele normen die van toepassing zijn, bijvoorbeeld of het misdrijf wordt beschouwd als een overtreding of een misdaad.

Elk van deze factoren, op zich of in combinatie, kan leiden tot de conclusie dat het misdrijf wordt gekwalificeerd als “*ernstig*” (zie EASO, “*Exclusion: Articles 12 and 17 Qualification Directive (2011/95/EU) A Judicial Analysis*”, January 2016, p. 24, 37).

In het kader van een beoordeling van de ernst van de gestelde daden en van de individuele verantwoordelijkheid van de betrokkene wordt rekening gehouden met alle omstandigheden die deze daden en de situatie van deze persoon kenmerken, zodat geen afzonderlijke evenredigheids- of proportionaliteitstoetsing moet worden gemaakt door de commissaris-generaal wanneer hij tot de conclusie komt dat artikel 55/4, § 1, c), van de Vreemdelingenwet van toepassing is (*mutatis mutandis* HvJ 9 november 2010, gevoegde zaken C-57/09 en C-101/09, B. en D., § 109).

De individuele verantwoordelijkheid voor een ernstig misdrijf moet blijken en deze vloeit in het algemeen voort uit het feit dat de betrokkene bewust het misdrijf heeft gepleegd of er op substantiële wijze aan heeft bijgedragen. Het is niet vereist dat hij het misdrijf fysiek heeft gepleegd, het aanzetten tot, de medepllichtigheid of de deelname aan een gemeenschappelijk criminele onderneming kunnen volstaan (RvS 24 mei 2016, nr. X).

Voor de volledigheid merkt de Raad op dat artikel 55/4, § 1, van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt in het Belgische recht van artikel 17, eerste lid, b), van de Richtlijn 2011/95/EU. De inhoud en structuur van dit artikel, dat voorziet in de uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus is, volgens de wil van de Uniewetgever, *mutandis mutandis* vergelijkbaar met artikel 12, tweede lid, b), van dezelfde Richtlijn, dat voorziet in de uitsluiting van de vluchtelingenstatus en in wezen overeenkomt met artikel 1, F), b) van het Vluchtelingenverdrag. De werkingssfeer van artikel 17, eerste lid, b), van Richtlijn 2011/95/EU is echter breder dan artikel 1, F), b) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 12, tweede lid, b), van de Richtlijn 2011/95/EU, gezien de uitsluitingsgrond betrekking heeft op meer algemeen een ernstig misdrijf, dus zonder dat er sprake is van beperkingen in de geografische of temporele zin of met betrekking tot de aard van het misdrijf.

Net als bij de gronden voor uitsluiting van de vluchtelingenstatus is het doel van de gronden voor uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus namelijk om personen die de aan de subsidiaire beschermingsstatus verbonden bescherming onwaardig worden bevonden, van die status uit te sluiten, en om de geloofwaardigheid van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel te handhaven (HvJ 13 september 2018, C-369/17, punten 43-47 en 51).

Het tweede onderdeel van de bestreden beslissing vloeit voort uit artikel 57/6, eerste lid, 14°, van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 55/5/1, § 3, van diezelfde wet. Wanneer de commissaris-generaal van oordeel is dat de subsidiaire beschermingsstatus moet worden ingetrokken op grond van artikel 55/5/1, § 1, of § 2, 1°, geeft hij een advies over de vraag of een verwijderingsmaatregel naar het land van herkomst van verzoeker in overeenstemming is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Al komt dit advies voor in de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus als *instrumentum*, het is te onderscheiden van die beslissing als *negotium*. Enerzijds vormt de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus enkel een beslissing tot intrekking van die status en houdt ze geen verwijderingsmaatregel in, anderzijds gaat het advies van de commissaris-generaal slechts vooraf aan een eventuele door de bevoegde overheid afzonderlijk te nemen verwijderingsmaatregel. Het advies is niet bindend en wijzigt de rechtstoestand van de betrokkene niet. Bijgevolg vormt het advies geen aanvechtbare rechtshandeling (RvS 24 mei 2016, nr. X).

De kritiek in het verzoekschrift op de analyse van de veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio en over het al dan niet voorhanden zijn van een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief in deze regio in geval van een terugkeer in Afghanistan is *in casu* dan ook niet dienstig.

2.3. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 22 december 2016 door het Hof van Beroep te Antwerpen werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van negen maanden met uitstel gedurende vijf jaar wegens het wetens en willens deel uitmaken van een criminele organisatie met als oogmerk het in

onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met een gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, en waarbij gebruik gemaakt wordt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of waarbij commerciële of andere structuren worden aangewend om het plegen van de misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken, ook al heeft men niet de bedoeling een misdrijf in het raam van deze organisatie te plegen of daaraan deel te nemen (Landeninformatie, stuk 21, nr. 2).

Verzoeker kan niet gevolgd worden dat de commissaris-generaal niet mocht overgaan tot de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 55/5/1, § 2, *juncto* artikel 55/4, § 1, van de Vreemdelingenwet op grond van feiten die plaatsvonden na de initiële toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker wijst erop dat hij op 14 juli 2010 de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend terwijl de feiten waarvoor hij door het Hof van Beroep te Antwerpen veroordeeld werd plaatsvonden in 2011 en 2012.

Uit de memorie van toelichting bij artikel 55/5/1 van de Vreemdelingenwet blijkt echter dat de commissaris-generaal de subsidiaire beschermingsstatus niet alleen moet intrekken wanneer *a posteriori* blijkt dat een van de uitsluitingsclausules op de vreemdeling had moeten worden toegepast tijdens de asielprocedure, doch tevens als hij onder dergelijke uitsluitingsclausules valt na de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus (*Parl.St. Kamer, 2014-2015, nr. 54-1197/001, 26*). Dit wordt bevestigd door de rechtspraak van het Europese Hof van Justitie waarnaar hierboven reeds werd verwezen. Hieruit blijkt dat dat artikel 55/4, § 1, van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt in het Belgische recht van artikel 17, eerste lid, b), van de Richtlijn 2011/95/EU. De inhoud en structuur van dit artikel, dat voorziet in de uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus is, volgens de wil van de Uniewetgever, *mutandis mutandis* vergelijkbaar met artikel 12, tweede lid, b), van dezelfde Richtlijn, dat voorziet in de uitsluiting van de vluchtelingenstatus en in wezen overeenkomt met artikel 1, F), b) van het Vluchtelingenverdrag. De werkingsfeer van artikel 17, eerste lid, b), van Richtlijn 2011/95/EU is echter breder dan artikel 1, F), b) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 12, tweede lid, b), van de Richtlijn 2011/95/EU, gezien de uitsluitingsgrond betrekking heeft op meer algemeen een ernstig misdrijf, dus zonder dat er sprake is van beperkingen in de geografische of temporele zin of met betrekking tot de aard van het misdrijf (HvJ 13 september 2018, C-369/17, punten 43-47 en 51).

Verzoeker kan evenmin gevolgd worden in zoverre hij aanvoert dat de commissaris-generaal geen onderzoek gevoerd heeft naar de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van verzoeker en zich enkel baseert op de argumenten van de Dienst Vreemdelingenzaken in hun verzoek om de subsidiaire beschermingsstatus in te trekken. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker op 31 mei 2018 tijdens een persoonlijk onderhoud werd bevraagd over dit nieuwe element in verband met zijn subsidiaire beschermingsstatus (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6). De bestreden beslissing heeft vervolgens op pertinente en correcte wijze gemotiveerd waarom verzoekers subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 55/5/1, § 2, van de Vreemdelingenwet dient te worden ingetrokken, rekening houdende met alle relevante feiten nodig voor de beoordeling van de zaak:

“Er dient te worden gewezen op een nieuw element in uw administratief dossier, meer bepaald een arrest van het Hof van Beroep van Antwerpen dd. 22 december 2016. Uit dit vonnis blijkt dat u veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 9 maanden met uitstel voor 5 jaar, behalve de voorlopige hechtenis, wegens het wetens en willens deel uitmaken van een criminele organisatie met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met een gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, en waarbij gebruik gemaakt wordt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of waarbij commerciële of andere structuren worden aangewend om het plegen van de misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken, ook al heeft men niet de bedoeling een misdrijf in het raam van deze organisatie te plegen of daaraan deel te nemen.

Uit de motivering en de strafmaat van het arrest van het Hof van Beroep van Antwerpen blijkt duidelijk dat het ernstige feiten betreffen. Bij de straftoemeting werd rekening gehouden met de schending van de redelijke termijn: indien deze niet was verstreken zou de hoofdgevangenisstraf van 18 maanden met uitstel voor vijf jaar behoudens een effectief gedeelte van 9 maanden gevangenisstraf zijn opgelegd.

Bijgevolg kan niet getwijfeld worden dat er ernstige redenen voorhanden zijn die de uitsluiting omwille van het plegen van een ernstig misdrijf verantwoorden. Uw subsidiaire beschermingsstatus wordt bijgevolg op grond van artikel 55/5/1 § 2, ingetrokken.

U werd op 16 mei 2018 gehoord op het CGVS waarbij u de gelegenheid kreeg argumenten aan te brengen tot het behoud van uw status. De redenen die u aanbracht kunnen een behoud van uw status echter niet rechtvaardigen.

Vooreerst ontkent u de feiten en beweert u niets te maken te hebben met mensensmokkel, maar is volgens u het probleem dat de rechter en de politie u niet geloven (CGVS, p. 3, 8 en 10). Zoals reeds eerder gesteld werden de u ten laste gelegde feiten door een vonnis van het Hof van Beroep van Antwerpen als bewezen beschouwd en is het CGVS gebonden aan deze vaststelling. Het louter ontkennen dat u een misdrijf gepleegd heeft, is dan ook onvoldoende om te besluiten tot het behoud van uw subsidiaire beschermingsstatus.

Hiernaast haalt u ook aan dat u uw subsidiaire beschermingsstatus dient te behouden omdat u hier in België een leven opgebouwd hebt, waarbij u een vaste job en een appartement hebt, uw vrouw hier verblijft, uw kinderen in België geboren zijn en de Nederlandse taal hun moedertaal is. Daarenboven zou u hier ook nog een lening af te betalen hebben (CGVS, p. 8-10). Er dient echter te worden vastgesteld dat dit alles geen afbreuk doet aan het vonnis van het Hof van Beroep van Antwerpen dd. 22 december 2016, waarbij u schuldig werd bevonden aan de u ten laste gelegde feiten. U werpt dan ook geen ander licht op de beoordeling dat u definitief veroordeeld werd voor een bijzonder ernstig misdrijf.

Tot slot beweert u ook nog dat u momenteel niet naar Irak kan terugkeren omwille van de problemen die u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming had aangehaald, met name de bedreigingen die u in Irak gekregen zou hebben omdat u voor de Amerikanen gewerkt had (CGVS, p. 8-10). Zoals reeds eerder beargumenteerd werd in de beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van 15 juli 2010, kan er geen geloof gehecht worden aan de door u aangehaalde problemen omwille van uw werk voor een Amerikaans bedrijf. Het gegeven dat u nu naar aanleiding van een evaluatie van uw subsidiaire beschermingsstatus louter verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich ook niet van die aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

De door u neergelegde documenten, die enkel betrekking hebben op uw werk en leven in België, vermogen evenmin bovenstaande vaststellingen te weerleggen."

Verzoeker voert ter weerlegging van de voormelde motieven niet één concreet en dienstig argument aan. In zoverre verzoeker in zijn verzoekschrift erop wijst dat de smokkelroutes gevonden in zijn woning betrokken hadden op zijn eigen smokkelroute vanuit Irak in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in België, merkt de Raad op dat het Hof van Beroep in zijn arrest van 22 december 2016 reeds oordeelde dat deze verklaring niet geloofwaardig is en dat zijn schuld aan de hem ten laste gelegde feiten, zijnde lidmaatschap van een criminele organisatie, bewezen is. De Raad is dan ook gebonden door de kwalificatie van de inbreuk en de vaststelling van de strafmaat die blijkt uit het arrest.

In tegenstelling tot wat verzoeker tracht te laten uitschijnen, werd in de bestreden beslissing weldegelijk en met recht gemotiveerd dat en waarom de door verzoeker gepleegde feiten als ernstig misdrijf dienen te worden beschouwd, hetgeen de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 55/5/1, § 2, *juncto* 55/4, § 1, c), van de Vreemdelingenwet rechtvaardigt. Verzoekers handelingen zijn immers geenszins te verzoenen met de humanitaire inslag van het subsidiaire beschermingsstatuut en de daaruit voortvloeiende internationale bescherming.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog wijst op (i) zijn integratie in België, (ii) het feit dat hij geen gevaar vormt voor de openbare orde en (iii) dat deze feiten reeds dateren van de periode 2011 tot 2012 en dat hij (iv) sindsdien geen andere ernstige feiten meer gepleegd zou hebben, merkt de Raad op dat deze elementen op zich niet worden betwist. De Raad is echter van oordeel dat deze elementen en zijn verklaringen geen afbreuk doen aan het oordeel in het arrest van 22 december 2016 en dan ook onvoldoende zwaarwichtig zijn om een ander licht te werpen op de ernst van de door hem gepleegde feiten waarvoor hij definitief veroordeeld is.

Rekening houdend met alle omstandigheden van de zaak, is de Raad *in casu* van oordeel dat de door verzoeker gestelde daden waarvoor hij werd veroordeeld, in de gegeven omstandigheden, worden gekwalificeerd als ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, § 1, c), van de Vreemdelingenwet en aldus in aanmerking worden genomen om, steunend op artikel 55/5/1, § 2, 1°, van de Vreemdelingenwet over te gaan tot intrekking van de aan verzoeker op 14 juli 2010 toegekende subsidiaire beschermingsstatus.

In acht genomen wat voorafgaat is de Raad van oordeel dat zich actueel een intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus opdringt zoals bepaald in artikel 55/5/1, § 2, 1°, van de Vreemdelingenwet, daar verzoeker definitief werd veroordeeld voor een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, § 1, eerste lid, c), van de Vreemdelingenwet.

2.4. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De intrekking van de status van subsidiaire bescherming wordt bevestigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig februari tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP